

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht om:

- vast te stellen dat verweerster artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (PB L 404, blz. 9) heeft geschonden door na te laten de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid te belasten met de wetenschappelijke beoordeling van gezondheidsclaims over plantaardig materiaal met het oog op de vaststelling van een communautaire lijst van toegestane claims inzake plantaardig materiaal, zoals bedoeld in artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 1924/2006, en van alle noodzakelijke voorwaarden voor het gebruik van deze claims,
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster een enkel middel aan.

Middel: schending van artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006 ⁽¹⁾

Volgens verzoekster schendt het stilzitten van de Commissie artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006, dat 31 januari 2010 voorschrijft als vaste omzettingstermijn. Verzoekster verwijt de Commissie deze termijn te hebben laten verstrijken. Verzoekster voert in dit verband aan dat de Commissie niet bevoegd is de wetenschappelijke beoordeling van gezondheidsclaims over plantaardig materiaal voor onbepaalde tijd uit te stellen. Het stilzitten van verweerster werkt volgens verzoekster juridische versnippering in de hele Unie in de hand en is in strijd met de fundamentele doelstelling van de verordening om in heel Europa uniforme regels in te voeren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (PB L 404, blz. 9).

Beroep ingesteld op 15 augustus 2014 — Diapharm/Commissie

(Zaak T-620/14)

(2014/C 409/70)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Diapharm GmbH & Co. KG (Münster, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Weidner, N. Hußmann en T. Guttau, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht om:

- vast te stellen dat verweerster artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (PB L 404, blz. 9) heeft geschonden door na te laten de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid te belasten met de wetenschappelijke beoordeling van gezondheidsclaims over plantaardig materiaal met het oog op de vaststelling van een communautaire lijst van toegestane claims inzake plantaardig materiaal, zoals bedoeld in artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 1924/2006, en van alle noodzakelijke voorwaarden voor het gebruik van deze claims,
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster een enkel middel aan.

Middel: schending van artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006 ⁽¹⁾

Volgens verzoekster schendt het stilzitten van de Commissie artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006, dat 31 januari 2010 voorschrijft als vaste omzettingstermijn. Verzoekster verwijt de Commissie deze termijn te hebben laten verstrijken. Verzoekster voert in dit verband aan dat de Commissie niet bevoegd is de wetenschappelijke beoordeling van gezondheidsclaims over plantaardig materiaal voor onbepaalde tijd uit te stellen. Het stilzitten van verweerster werkt volgens verzoekster juridische versnippering in de hele Unie in de hand en is in strijd met de fundamentele doelstelling van de verordening om in heel Europa uniforme regels in te voeren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (PB L 404, blz. 9).

Beroep ingesteld op 20 augustus 2014 — Beul/Parlement en Raad

(Zaak T-640/14)

(2014/C 409/71)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Carsten René Beul (Neuwied, Duitsland) (vertegenwoordigers: H. Pott en T. Eckhold, advocaten)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie en Europees Parlement

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht om:

- verordening (EU) nr. 537/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende specifieke eisen voor de wettelijke controles van financiële overzichten van organisaties van openbaar belang en tot intrekking van besluit 2005/909/EG van de Commissie nietig te verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker met name de volgende middelen aan.

Om te beginnen stelt verzoeker dat er geen bevoegdheidsgrondslag bestaat voor verordening (EU) nr. 537/2014 ⁽¹⁾.

Voorts is verzoeker van mening dat de bepalingen van verordening (EU) nr. 537/2014 een ontoelaatbare inbreuk vormen op de vrijheid van beroep, zoals gewaarborgd door artikel 6, lid 1, VEU, juncto artikel 15 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker betoogt dat de inbreuk op de vrijheid van beroep in het bijzonder niet gerechtvaardigd is wegens onevenredigheid. Daarenboven voert verzoeker een schending van het subsidiariteitsbeginsel aan.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 537/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende specifieke eisen voor de wettelijke controles van financiële overzichten van organisaties van openbaar belang en tot intrekking van besluit 2005/909/EG van de Commissie (PB L 158 blz. 77).

Beroep ingesteld op 15 september 2014 — Trioplast Industrier/Commissie

(Zaak T-669/14)

(2014/C 409/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Zweden) (vertegenwoordiger: T. Pettersson, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie